

DE REISGENOOT

© 2010, een uitgave van Het Geluidshuis,
Julius De Geyterstraat 212, 2020 Antwerpen, België
www.geluidshuis.be

D/2010/11.350/6

NUR 277

ISBN 978 90 7904 016 2

Als u iets uit deze uitgave verveelvuldigt en/of openbaar maakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever, maak ik u kapot.

De REISGENOOT

Tekst, muziek en illustraties:
STUFFMAKERS

JOHANNES

was een moederskindje. Hij hing altijd aan moeders rokken in plaats van met de jongens uit het dorp kikkers te gaan opblazen of rotte eieren in de brievenbus van de notaris te gaan leggen. Toen moeder stierf, had hij het erg moeilijk. Vader heeft nog een korte tijd rokken gedragen om het leed te verzachten, maar Johannes ging er nooit aan hangen en in het dorp begonnen rare verhalen de ronde te doen. Gelukkig winnen spek, eieren en bonen het altijd van verdriet, puisten en verlegenheid, dus Johannes groeide uiteindelijk toch op tot een min of meer normale gezonde jongen. Mét angsten, dat wel.

DE VADER VAN JOHANNES

was een filosoof. Overdag een metser, 's avonds een alleenstaande vader, maar net voor hij uitgeput in slaap viel, had hij altijd een filosofische flits, één grootse gedachte. 's Ochtends had hij wat moeite met het verwoorden van die grootse gedachte, maar daar had hij zijn vriend Phil B voor, een man met een gouden pen. Die schreef alles op en maakte er later fortuin en faam mee door ze op allerlei kaartjes, glazen, kaarsen en borden te zetten. Mocht vader niet gestorven zijn in het begin van het verhaal, het was waarschijnlijk nooit meer goed gekomen tussen die twee.

DE JOBHOPPER

studeerde aan de Hopper University in het Engelse stadje Dunno. Hij begon als koerier maar bleef werken in het bedrijf waar hij zijn eerste pakje moest afleveren. Kort daarna ging hij aan de slag in het restaurant van zijn eerste zakenlunch.

Hij veranderde werkelijk vaker van job dan van overhemd, dus als begrafenisondernemer was hij meermaals te zien met een wit overhemd vol restjes slagroom en eigeel van zijn periode als patissier. Dat werd hem niet in dank afgenomen toen hij de begrafenis moest regelen van een zeer voorname dame van de rijke familie Von Miehle. Ze namen zelfs een advocaat om hem voor de rechter te laten verschijnen.

Maar raad eens wie die rechter met zijn vuil hemd was?

DE TROL

is verderfelijk, verfoeilijk, verdorven, corrupt, agressief, onbetrouwbaar, achterbaks, leugenachtig, pervers, wreed, sadistisch, onbehouden, onverdraagzaam, onbeschoft, smerig, ongelikt, ongegeneerd, smaakloos, vraatzuchtig, aartslelijk, hebberig, jaloers, cynisch, egoïstisch, barbaars, vals, gewelddadig, gewetenloos, afschrikwekkend, onverzorgd. Maar wat erger is, hij heeft totaal, maar dan echt *totaal* geen gevoel voor ritme.

IGOR MORTIS

heeft zijn deelname aan dit verhaal gewonnen met een spel poker. Hans Christian Andersen en hij zaten vaak tot diep in de nacht aan de kaarttafel met een paar vrienden, een paar flessen en wat hapjes erbij. Je kan wel raden wat er gebeurde toen iemand zei "Eikes Hans, er plakt een stuk erwt onder je dame". Toen aan het einde van een avond Hans bijna alles gewonnen had, zei Igor (Hans noemde hem *Iggy* en *Iggy* noemde Hans *Cri-cri*) "Als ik win, schrijf je een verhaal over mij. Als ik verlies, mag je me voor altijd doodzwijgen". Hans was een slecht verliezer, want hij schreef een verhaal maar hij liet Igor al aan het begin van het verhaal sterven, in de hoop dat men hem voor altijd zou doodzwijgen.

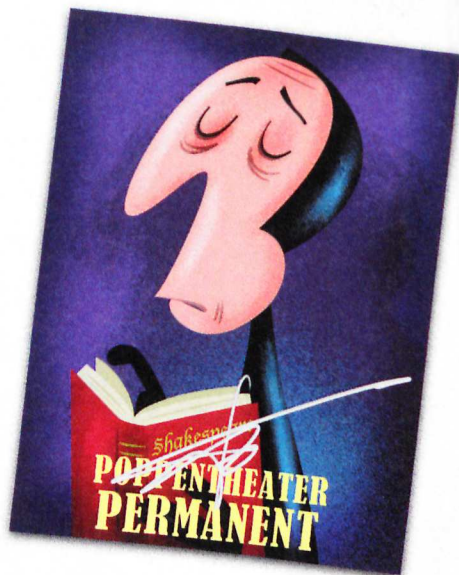
DE REISGENOOT

is een beetje een zonderling, er is weinig over hem geweten. We vermoeden dat hij zelf zijn dassen knoopt en goed kan strijken. En we weten ook dat hij alleen reizen verkiest boven groepsreizen. "Meer verrassende ontmoetingen" zegt hij altijd. Een keertje is hij met een groep op cruise geweest naar Egypte, maar hij ergerde zich aan het geklaag van zijn medepassagiers en zette de reis alleen verder. Hij deed enkele verrassende ontmoetingen: met een zittende mummie, een staande mummie en een liggende mummie. Ze mailen elkaar nog regelmatig.

DE POPPENPELER

speelde als kind altijd met de poppen van zijn zus. Niet omdat hij dat graag deed, maar omdat zijn zus altijd zijn autootjes afpakte. Zijn zus was veel sterker dan hij, ze kon luider boeren en ze pakte ook altijd zijn lunch af op school. Na haar voetbalcarrière en enkele wereldhits werd ze brandweervrouw, waarmee ze zijn drie enige dromen ook had afgepakt. Hij leefde steeds in haar schaduw. Om zich te wreken maakte hij een pop die op zijn zus leek en liet hij die pop steeds de rol van de feeks of van het slachtoffer van een brand spelen. Dat duurde tot zijn zus die pop afpakte.

DE BARMAN

is blind geworden van liefde, of toch ongeveer. Voor hij blind was, was hij namelijk geweldig bijziend. Men had hem verteld dat de prinses schitterend mooi is, en dus kneep hij telkens als hij een schittering zag zijn ogen tot spleetjes om toch maar iets van die schoonheid op te vangen. Hij werd verliefder en verliefder, maar ook

blinder en blinder, want dagen aan een stuk naar de zon kijken blijft natuurlijk niet zonder gevolgen.

DE KONING

is de enige koning ooit die twee schrijffouten in zijn wapenschild heeft staan: “Daperheid maakt groot”. Om hem niet voor een ongeletterde te laten doorgaan, vervangen zijn ministers het woord *dapper* in het woordenboek door *daper*, en *groot* door *groot*. In zijn rijk leven dus geen dappere ridders, maar *dapere* ridders. En ouders vinden dat hun kinderen te snel *groot* worden. Architectuur was zijn grote passie. Toen hij moeilijkheden kreeg met zijn dochter heeft hij zich maar op tuinieren toegelegd.

DE PRINSES

heeft rode haren die als vlammen rond haar lichaam hangen. Daarmee inspireerde ze bards en troubadours. ‘Meisjes met rode haren’ was een bekende hit uit die tijd. Recenter zong Marco Borsato nog een liedje over haar. Ze houdt van Axelle Red, Simply Red, de Red Hot Chili Peppers en ze volgt een strikt dieet van rode poot met rode kool, rode bessentaart en een glas rode wijn. Enkele oude vrouwen uit de stad beweren dat de dochter van de buurvrouw van hun nicht heeft gezegd dat het geen natuurlijk rood was. Als de prinses dat te weten komt... *SLING*.

DE LIJKENPIKKERS

hebben een moeilijke jeugd gehad. Hun tante, een belangrijke maar genadeloze geldschieter had geen tijd voor haar twee jongens. Toen ze de kat in de broodrooster

hadden gestopt, zei ze gewoon “zet het raam eens open, mannekes”. Hun moeder bracht de tijd die ze over had met vrienden door, want ze had enorm veel vrienden. In tegenstelling tot haar jongens, die altijd maar thuis waren. Mochten er toen Nintendo's geweest zijn, ze zouden er altijd mee gespeeld hebben. Toen ze wat ouder werden, hebben ze wel eens iets geprobeerd in de geldsector, maar dat is niets geworden.

HET OUD VROUWTJE

is niet altijd oud geweest natuurlijk. De mensen die haar nog kennen uit haar jeugd zijn echter allemaal gestorven. De enige overlevende vriendin zit in een home en is niet de meest betrouwbare getuige vanwege haar waanbeelden. Maar omdat ze de enige is, zullen we maar gewoon aannemen dat ze als 4-jarig kind op de Aarde werd gezet door een UFO van de planeet Jicht om de mensen te bestuderen. De aantrekkingskracht van de Aarde is een stuk groter, dus ze verslijt de ene na de andere heup. Ze geeft licht in het donker en ze eet metaal. Dat weet ze omdat ze ooit van haar vriendin een wafelijzer heeft gekregen, maar heeft ze ooit wafels gebakken? Aha!

